

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatus
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniæ Agrippinæ, 1603

Cap. 4. Sic instituendam mortificationem, vt opera præstantiora non
impediantur: & qua discretione in hacre imitandi sancti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59574](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59574)

175 DE DISCRETIONE

omniaque virtutum prosequi exercitia, quæ ad salutem animæ nostræ spiritali procurandam requiruntur. Quomodo autem in executione huius doctrinæ nemo debeat suo iudicio fidere, sed libenter obsequi patris spiritualis, vel Confessarij consilijs, iam antè monuimus.

CAPVT IV.

Quatenus mortificatio exercenda sit, sine impedimento operum prastantium; quæque discretions in ea imitandi sancti.

NON solum mortificatio carnis moderanda est, vt suppetant nobis in tegrè vires ad cetera officia pietatis ritè decenterque obeunda, verum etiã, vt opera caritatis ad cõsolationè proximorũ, siue ex precepto siue ex cõsilio prastanda, nõ impediantur. Exempli causa, si ieiuniũ reperandum est, ad seruendum promptus agro, visendos carceres, aliosque afflictos solandos, id omninò faciendum.

IN MORTIF. SERVAND. 376

Similiter, si ad recreandum hospitem
vel peregrinum etiam carnibus vescen-
dum est ei, qui statuerat ab omni-
bus carnibus & piscibus spontè se ab-
stinere, consultius id faciet, quàm si
propositi sui renax sit. Quod idem di-
cendum est de alijs operibus, maximè
quando illa opera caritatis pertinent
ad commodum proximi. Ratio huius
est, quia opera præstantiora semper an-
teferenda sunt minus præstantibus, at
constat opera caritatis longè præstare,
& Deo gratiora esse operibus, quam-
vis magnis, externæ mortificationis,
si illa voluntariè, & non ex præcepto
sint suscepta. Quare merito dicit S.
HIERONYMVS. Non mediocriter hallu-
cinari, qui media bona præferunt sum-
mis, ieiunium caritati. Cum enim ca-
ritas sit mortificationis, omnium que
virtutum finis, proculdubio hæc se-
eundum illam moderari debet.

*c. non magis
diocriter.
de Conf. d. 8*

B. THEODORETVS commemorat
Martianum monachum sanctissimū,
licet in seculo fuisset regia stirpe oriun-
dus, tamen postquam se in eremum
abdidit, tanta seueritate vitam tradu-
cere cepisse, vt in quartum vsque diem
vna

*In hist.
religiosa.*

vna tantum panis libra contentus fu-
 rit. Et tamen cum aliquando ad eum
 diuertisset Auitus monachus vir sum-
 maz abstinentiæ, moderata ieiunij con-
 sueti lege, mensam illi apposuit, ac ad
 prandendum suo etiam exemplo in-
 uitauit. Et cum Auitus constanter ne-
 garet se à more suo discessurū, hoc est
 ut nihil ante occasum solis degulle-
 ret; Martianus ob pertinaciam illius in
 iudicio, proprio ingemuit, & dixit. Nos
 quoque, amice, complexi sumus vira-
 genis, quod profiteris, & maiorem la-
 boris, quā quietis, ieiunij quā mād-
 eationis rationē habemus: sed id quod
 q; nō ignoramus, caritatē nobiliore est
 se virtute ieiunij, ac proinde merito
 hoc, si spontaneū sit, illi posthabedū est.
 Hac oratione Martianus docuit liqui-
 dō, qua discretione seruandā sint iei-
 unia, aliæq; similes mērtificationes. At
 que hanc doctrinā omnes sancti ver-
 bīs & exemplis confirmāruunt, ut tra-
 dit S. AVGVSTINVS in libro de
 moribus Ecclesie, in quo postquam
 recensuisset graues sanctorum sui cuius
 pœnitentias, maximè monachorum,
 seueraque eorum ieiunia, subiungit.

Cap. 33.

INMORTIF. SERVAND. 578

Caritas precipuè custoditur, caritate
victus, caritati sermo, caritati habitus,
caritati vultus aptatur: hanc si quis
effendit, uno die durare non sinitur. Sci-
unt hanc ita commendatam esse à Chri-
sto & Apostolis, ut si hac una absit,
inania; si hac adsit, plena sint om-
nia.

VNA tantùm difficultas hic oc-
currit seruis Dei mortificationis & pes-
fectioni studiosis, ob admirandas pe-
nitentias & mortificationes quas le-
gunt in Sanctorum vitis, an non illas
imitari debeamus, cum Deus in diui-
na Scriptura nos ad eorum mores i-
mirandos inuitet, & Ecclesia sancta eo-
rum exempla in dies ob oculos ad imi-
tandum proponat. AD hoc responde-
mus: duplices in vitis Sanctorum ex-
pressas virtutes. Quædam sunt princi-
pales, in quibus diximus constitutam
vitæ Christianæ perfectionem, veram-
q; sanctitatē, ut est interna humilitas,
mansuetudo, paciētia, castitas, misericor-
dia, caritas, propriæ volūtatis iudicij,
& passionū mortificatio, peccatorū o-
diū, mūditiæ cordis. In his omnes pos-
sumus imitari sanctos, nullo etiā præfixo
modo

modo & mensura: liquidem in
 rum imitatione, nullus est excessus
 nullum damnum, nullum absurdum
 sed quo quis plus profecerit in
 militate, abnegatione sui, puritate,
 patientia, & caritate in Deum &
 proximum, hoc Deo gratorum, &
 plus animæ suæ proderit. **¶** **¶**
 virtutes sunt magis principales, &
 sunt mortificationes externæ, ieiunia,
 paupertas, tolerantia æstus, frigus,
 imbrium, aliorumque incommodorum
 & pœnarum temporalium, in
 quibus non consistit perfectio, & in
 cuitas, sed sunt instrumenta & media
 quibus perducimur ad perfectiorem.
 In his autem Deus vult nos imitari
 sanctos iuxta certum quendam mo-
 dum & mensuram, hoc est, ut afflic-
 nes illas externas viurpemus com-
 munitate viribus naturalibus ab eo con-
 cessis. Nā clemētissimus Deus qui
 suis immensam impertit donum
 suorum copiā, ut possint esse perfecti,
 & in veris solidisque virtutibus
 militatis, patientiæ, caritatis, & ceteri
 progressus facere: idem ad exercendas
 mortificationes externas non impertit

tiuit omnibus easdem vires & prestidia, sed alijs plura & maiora, alijs minima & pauciora: quia contentus est, si quisque secundum facultatem sibi datam se exerceat. Qua moderatione si seruis Dei utatur, non ideo iacturam facit alicuius boni, si enim non potest sine manifesto valetudinis suae damno tanta ieiunia, quanta usurpauit sustinere, vel alias ferre asperitates, potest aequè ac illi tantam animi submissionem, patientiam, mansuetudinem, puritatem cordis, ac denique sinceram caritatem sectari, in quibus virtutibus, quo quisque plus profecerit, & simul voluntatem promptam habuerit plures mortificationes, grauioreque subeundi, si vires suppeterent, hoc copiosius externae mortificationis defectum supplebit.

Ex hac doctrina error eorum liquet, qui nullum ponunt studium in imitandis primarijs Sanctorum virtutibus, cum tamen auxilia à Deo sufficientia prestò sint; ponunt autem in extraordinarijs poenitentijs, pro quibus imitandis vires sufficientes nequaquam acceperunt. Scriptura diuina narra-

Deum.

2. Mach. 2.

33

Deum Iudæ Machabæo eiusque fratribus, & quotquot ex eius stirpe erant inusitaram animi fortitudinē in oppugnandis gentibus concessisse, sic profus, ut paucorum militum operibus fugaret exercitus, nam sex millibus aliquandō deleuit ceterum hostium millia. Alij Israelitæ, qui ex illa stirpe non erant, conati sunt quidem imitari illos, sed gentiliū armis deleri sunt. Cuius euentus causam illam Scriptura reddit, quod non fuissent eorum profapia, quos Deus singulari sua providentia elegerat ad vindicandam populi Israelitici libertatem. Idem contingit in conflictu spirituali aduersus hostes animæ, ut qui in solitis penitentij ad imitationem Sanctorū pugnam inire volunt, sine peculiari Dei auxilio, in grauissima incidant mala. Nam primò consuetis corporis viribus destituuntur, tum irruunt morbi varij, hinc, inquit, S. BASILIUS, omnia pristina virtutum exercitia deleruntur, & opus est ad illos curandos multis ministris. Verum & postea incipiunt ab omni mortificationum genere abhorre, ut nec leuissimas deinceps sub

IN MORTIF. SERVAND. 187

ire velint, alijsque autores sint, ne sub-
cant. ac quod peius est, ut animad-
uertit S. VINCENTIUS, fraude callidis-
simi dæmonis cōpertrahuntur, ut to-
tos se dedant inquirendis corporis. o-
modis in cibo, potu, somno, otio, a-
lijsq; carnis voluptatibus, ac proinde
nec longè absint à grauibus peccatis,
in quæ tales sæpè turpiter relabuntur.
Hæc vero, omnia mala auerti possunt
seruata discretionis regula, secundum
documenta & exempla Sanctorum.

*De vita
Sp. r. c. 30.*

CAPVT. V.

*Quibus rebus impedi soleat exerci-
tium mortificationis ac primò quor-
dam doctrinâ quorun-
dam.*

NON SATIS est, explorata nobis ef-
ficacia media, quibus excitemur ad
mortificationis exercitiū, ac discretio-
nem, qua illud tēperemus, verū etiā opu-
m est notas nobis esse tērationes, quib⁹
humani generis hostis, illud impugna-
re cōsuevit. E quib⁹ vna est, doctrina
quorū dā autoritate & eruditionis fama
p̄statiū virorū, qui, ut exercitati nō sūt
in mortificationis ludo, nec experti sūt
nobis

ONI
sque fra-
turpe erat
ne in op-
tisse, sic
m ope in
m (ex mil-
m hostiū
illa strige-
n imitari
letū sunt.
Scriptu-
ex eorum
i sua pro-
dam po-
lem con-
aduerlus
s p̄ceni-
orū pug-
iari Dei
ot mala.
ris vri-
t mobi-
omnia
de serun-
os mul-
incipiūt
ere ab-
eps sub
i: